

hvis Kapitalværdi kan udfindes ved at multiplicere den aarlige Renteafkastning efter Livrentepprincipper, hvilket betyder, at Kapitalværdien, saa snart Indehaveren er kommet lidt op i Aarene, kun bliver en ringe Del af Fideikommissets nominelle Kapital. Den næste Successors Udsigt til at opnaa Besiddelsen af Rentenydelsen vil i Regelen kun være af ringe Værdi, idet det er en Betingelse for at faa noget som helst, at vedkommende overlever den nuværende Indehaver, og Værdien er ofte aldeles usikker, saaledes hvor en Fideikommissbesidders Arving og Successor er en Datter, der risikerer at blive fortrængt, saafremt han senere faar en Søn.

4) Det fremgaar allerede af det ovenfor anførte, at Indehaverne af Pengefideikommissier i Forvejen gennem Nedgang i Forrentning og Forøgelse af Skatter er overmaade haardt ramt, samt at den materielle Forudsætning for overhovedet at paaligne dem en Stabiliseringsafgift, nemlig at de maa betragtes som rette Ejere, ikke er til Stede. Hertil kommer, at Fideikommisskapitalerne ikke er „ledige Penge“, og at der ikke er nogen Fare for, at de skulde kunne lave Ulykker i Landets Økonomi, jfr. herved Bemærkningerne til Lovforslaget, hvorefter Hovedformaallet er „en Opsugning af en Del af de ledige Penge, der er fremkommet i Forbindelse med Nationalbankens Financiering af Tysklands Overskudsimport . . .“.

Af Bemærkningerne Side 22 nederst fremgaar det, at man anser det nødvendigt at tilvejebringe et Beløb paa 1 à 2 Milliarder som Eengangsskat eller paa anden Maade, altsaa et Beløb, der er fastsat efter et Skøn med et 100 pCt. Spilleum. Af Motiverne Side 23 nederst fremgaar det, at Aarsagen til, at man gennemfører et Stabiliseringslaan udelukkende er den, at Formuestigningsafgiften ikke nær vil kunne indbringe det tidligere nævnte Provenu (1 à 2 Milliarder Kr.).

Medens almindelige Formuer, som Ejeren frit kan disponere over, faktisk, uanset de ikke er steget, kan medvirke til en Inflation, gælder dette i hvert Fald ikke Pengefideikommissernes Kapitaler. For den almindelige Formueejers Vedkommende kan det endvidere hævdes, at, jfr. herved Bemærkningerne Side 24 om, at de udleverede Statsobligationer er frit omsættelige og vil kunne afhændes af de laanpligtige, han som Helhed ved Hjælp af sin resterende Formue og Statsobligationerne vil være i Stand til at placere sine Midler paa en saadan Maade, at den Indtægtsnedgang, Stabiliseringslaanet vil medføre, kan imødegaaes ved fornuftig Pengeanbringelse. Alt dette gælder imidlertid ikke Pengefideikommisserne, hvor de paagældende Statsobligationer simpelt hen vilde blive indleveret til Justitsministeriet til Erstatning af de til Laanets Ydelse afhændede 4 pCt.s Obligationer.

Det forekommer mig derefter som Helhed at være en afgørende Forskel paa Berettigelsen af at udskrive et Stabiliseringslaan hos almindelige Formueejere og paa Berettigelsen i Forhold til Pengefideikommisserne.

Det vilde herefter kun kunne forsvares af medtage Pengefideikommisserne, saafremt Formaallet med Loven ikke kunde naas. Men da Pengefideikommisserne tilsammen kun andrager ca. 33 Mill. Kr., og da Stabiliseringsafgiften heraf under Hensyntagen til det ved Loven hjemlede Fradrag paa 60 000 Kr. og til, at mange af Pengefideikommisserne er relativt smaa, højst kan anslaaes at ville indbringe ca. 2 Mill. Kr., vil det umiddelbart ses, at Ydelse af Retfærdighed over for Pengefideikommisserne ikke vil have nogen som helst Indflydelse med Hensyn til Lovens Formaal, hvor man som nævnt regner med et Provenu paa 1 à 2 Milliarder Kr.

Jeg har ovenfor paavist, at Imødekommelse af nærværende Andragende ikke behøver at have nogen som helst Konsekvens med Hensyn til andre baandlagte Midler paa Grund af den forskellige Begrundelse for og Varigheden af Baandlæggelsen.

Paa den anden Side betyder Afgiften meget for Indehaverne, hvilket fremgaar af nedenstaaende Beregning, baseret paa en Kapital, stor nominelt 1 Mill. Kr.:

Stabiliseringslaan af 1 030 000 Kr. udgør 133 500 Kr., som ikke forrentes i de første 5 Aar. Den aarlige Renteindtægt bliver herefter 4 pCt.	
af 866 500 Kr. eller	34 660 Kr.
hvoraf Indkomstskat til Staten i 1946 udgør	8 600 Kr.
+ Formueskat	12 076 —
I alt	20 676 Kr.
Eller naar Hensyn tages til Fradraget næste Aar, i alt ca.	15 500 —
saaledes at Nettoindtægten fremtidig bliver	19 160 Kr.